

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.258/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kovácsy Zsombor Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Kovácsy Zsombor ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek - a Szűcs Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Szűcs Andrea ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (címe) II. rendű és III.rendű alperes neve (címe) III. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében, amely perbe a II. rendű alperes pernyertessége érdekében a Dr. Polecsák Mária Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Polecsák Mária ügyvéd, címe) által képviselt Uniqa Biztosító Zrt. (címe) beavatkozott - a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.21.283/2014/43. számú ítélete ellen a felperesek 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét azzal hagyja helyben, hogy az elsőfokú perköltség első részletének esedékessége 2016. július 10. napja.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül az alperesek mint egyetemleges jogosultak részére 6 350 (Hatezer-háromszázötven) forint összegű másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 49 600 (Negyvenkilencezer-hatszáz) forint összegű fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű felperes házastársa és a II. rendű felperes édesanyja, néhai **S-né P. R.** a 2009. július 15-i születését követően felismert emlő rosszindulatú daganatának szövődményeként kialakult tüdőgyulladás és szívelégtelenség következtében 2009. október 2-án elhunyt.

A felperesek keresetükben arra hivatkozva, hogy a terhesgondozás során indokolt vizsgálatok hiányában az emlődaganatot késedelmesen diagnosztizálták, kérték annak a megállapítását, hogy az alperesek megsértették az egészséges teljes családban éléshez való személyiségi jogait, kérték az alperesek egyetemleges marasztalását az I. rendű felperes javára nem vagyoni kártérítés címén 4 000 000 Ft tőke és 2009. október 2-tól járó törvényes késedelmi kamatai, gyermeknevelés és felügyelet költsége címén a 2009. október 2. és 2012. október 1. közötti időszakra havi 180 000 Ft, a 2012. október 2. és 2015. október 1. közötti időszakra havi 90 000 Ft, a 2015. október 2. és 2023. október 1. közötti időszakra havi 45 000 Ft, a 2023. október 2. és 2027. július 15. közötti időszakra havi 22 500 Ft - és ebből a lejárt, összesen 8 640 000 Ft összegből 6 480 000 Ft után 2011. április 1-től, 2 160 000 Ft után 2013. október 1-től járó törvényes késedelmi kamatai -, háztartási kisegítés költsége címén 2009. október 2-tól a jövőre havi 22 500 Ft - ebből a lejárt 1 350 000 Ft után 2012.

április 1-től járó törvényes késedelmi kamatai -; a II. rendű felperes javára nem vagyoni kártérítés címén 6 000 000 Ft tőke és 2009. október 2-től járó törvényes késedelmi kamata megfizetésében.

Az alperesek és a II. rendű alperesi beavatkozó a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosságnak megfelelő eljárásra hivatkozva a kereset elutasítását, a felperesek perköltségükben marasztalását kérték.

Az elsőfokú bíróság 43. számú ítéletével a keresetet elutasította; kötelezte egyetemlegesen a felpereseket az alperesek mint egyetemleges jogosultak javára 686 435 Ft, a beavatkozó javára 254 000 Ft perköltség 2016. március 10-től kezdődően 10 havi egyenlő összegű részletekben való megfizetésére azzal, hogy bármely részlet elmaradása esetén az egész tartozás egy összegben esedékessé válik. Az ítélet indokolása szerint az alperesek a néhai ellátása során a helyes diagnózis felállítása és a megfelelő kezelés érdekében a legnagyobb körültekintéssel, gondossággal jártak el, felelőségük nem állapítható meg. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felpereseket az alperesek javára a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján megállapított összegű elsőfokú ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésére azzal, hogy a perköltség mérséklésének nem volt helye, mivel az alperesek az eljárás során érdemi ellenkérelmet terjesztettek elő, a szakértői véleményre nyilatkoztak, a tárgyalásokon jogi képviselőjük megjelent; valamint a beavatkozó javára a Rendelet 3. §-ának (6) bekezdése szerint megállapított összegű elsőfokú ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésére azzal, hogy a jogszabályi mértéktől eltérő mérséklésre alapot adott, hogy a beavatkozó részletes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, a tárgyalásokon jogi képviselője nem jelent meg, csupán a szakértői véleményre nyújtott be írásbeli nyilatkozatot.

Az első fokú ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérték az ítélet részbeni megváltoztatását és a felperesek által fizetendő perköltség összegének az alperesek javára 220 000 Ft összegre, a beavatkozó javára 100 000 Ft összegre leszállítását, valamint az első részlet az ítélet jogerőssé válását követő hónap 10. napjában meghatározását. Előadták, hogy a perben kizárólag a jogalap körében történt bizonyítás, a pertárgyértéket és a perköltség alapját meghatározóösszegszerű követeléssel kapcsolatos képviseleti tevékenységre nem került sor, ezáltal kisebb terjedelmű jogi képviseleti tevékenység volt indokolt, amely a perköltség mérséklésére alapot ad. Nem teljesíthető ezen felül a részletfizetés, amennyiben az első részlet esedékessége megelőzi az ítélet jogerőre emelkedését.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet helybenhagyását, a felperesek másodfokú perköltségeikben marasztalását kérték. Hangsúlyozták, hogy a bíróság a jogszabály előírásainak megfelelően határozta meg az ügyvédi munkadíjat a pertárgyérték 5 % + Áfa összegében, indokolási kötelezettségének eleget tett, a perköltség mérséklését indokoló körülmény nem állt fenn. Felhívták a Kúria 4/2009. (XII.14.) PK véleményét, amely szerint ha hiányzik a kereset jogalapja, és a bíróság a keresetet elutasítja, a tényleges pertárgyérték alapul vételével kell rendelkeznie a perköltség viseléséről. Önmagában az a körülmény, hogy a per a jogalap körében történő bizonyítás során fejeződik be, nem indokolja a perköltség mérséklését, a perköltség számítása ilyenkor is a tényleges pertárgyérték alapul vételével történik.

A beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette a keresetet elutasító rendelkezését, míg a fellebbezést a következők szerint nem találta alaposnak:

A Rendelet 3. §-ának (1) bekezdése értelmében ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével állapítja meg. A jogszabályhely (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 Ft; 10 000 000 Ft feletti, de 100 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 000 000 Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100 000 Ft. A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel; a bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles. A Rendelet 4/A. §-ának (1) bekezdése értelmében az ügyvédi díj összegét mindezen felül az általános forgalmi adó összegével kell növelni.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a Kúria hivatkozott 4/2009. (XII.14.) PK véleményének II.2. pontjában megfogalmazott következetes bírói gyakorlatot, amely szerint amennyiben a jogalap hiánya miatt a keresetet a bíróság ítélettel elutasítja, a tényleges pertárgyérték alapul vételével a perköltség viseléséről teljes körűen rendelkezik. A kár megtérítésére irányuló kereset jogalapjáról történő döntés során a kártérítési felelősségi alakzat valamennyi kötelező feltételét - jogellenes károkozó magatartás, felróható károkozó magatartás, kár bekövetkezése, okozati összefüggés a kár bekövetkezése és a károkozó magatartás között, ezen felül speciális felelősségi alakzatok esetén az adott speciális feltétel, erre hivatkozás mellett a károsult közrehatás - teljes körűen vizsgálni kell, és a jogalap megállapítása esetén a továbbiakban már csak a kár összegszerűsége lehet vitatott. Önmagában olyan kijelentés, mely szerint a jogalapról döntés feltétlenül olyan kisebb terjedelmű jogi képviselői tevékenységet indokol, amely a perköltség összegének a jogszabályi mértéktől eltérésére ad alapot, sem a jogszabályi rendelkezésekből, sem a bírói gyakorlatból nem vezethető le. A 16 és fél hónapig folyamatban volt perben az alperesek képviselője előterjesztett egy 8 oldalas ellenkérelmet, egy 1 oldalas beadványt, a szakvéleményre adott 3 oldalas észrevételt, valamint a szakvélemény kiegészítésére 2 oldalas észrevételt, megjelent a per valamennyi, egyenként 2 óra 30 perc, 46 perc, 35 perc és 30 perc időtartamú tárgyalásain, a per folyamán a bíróság személyesen meghallgatta az I. rendű felperest, a III. rendű alperest és két tanút, szakértői bizonyítást, majd a szakértői bizonyítás kiegészítését rendelte el, az alperesi képviselő ezen felül számos orvosi iratot és szakmai véleményt csatolt, nyilatkozatait a jóhiszemű pervitel keretei között, koncentráltan a jogvita kereteihez igazodóan, az eljárás befejezését elősegítő módon terjesztette elő, az ügy tárgya nem volt tekinthető az átlagosnál egyszerűbbnek, az alperesek javára megítélt perköltség mérséklésére az ítélet tábla sem talált alapot; míg a beavatkozónak a perbelépésének a bejelentésére és a szakvéleményre adott észrevételére kiterjedő, ezáltal kisebb terjedelmű indokolt jogi képviselői tevékenységét az elsőfokú bíróság a javára megítélt perköltség megfelelő összegű mérséklésénél helytállóan értékelte. A perköltség leszállítására az ítélet tábla mindezek alapján indokot nem talált, azonban a részletek megfizetésének esedékességét annak teljesíthetősége végett az ítélet jogerőre emelkedésének időpontjához igazította.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - és annak a 254. §-ának (3) bekezdése szerinti helyes indokainál fogva - a tartozás részletekben megfizetése esedékességének a módosításával, helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése eredménytelen maradt, ezért az ítélet tábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte őket az alperesek javára a fellebbezés tárgyára és a másodfokú eljárásban végzett jogi képviselési tevékenységre tekintettel a Rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott másodfokú költség megfizetésére, a beavatkozó javára a másodfokú eljárásban végzett jogi képviselési tevékenység hiányára tekintettel másodfokú perköltség megállapítható nem volt.

A felperesek személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a értelmében a le nem rótt 49 600 Ft összegű fellebbezési illetéket az állam viseli.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

Debrecen, 2016. május 30.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő